

den fant, beres ikke-frelse, beres fortæ-
belse, som djævelen tilfigter, naar og-
saa han gjør brug af de kristnes eksem-
pel og hele liturgi for at virke
paa andre, at de skal forarges.

"Vi har ikke kamp mod fjæd og blod,
men mod fyrstendømmer, mod magter,
mod verdens herrer, som hersker i den-
ne tids mørke, mod ondskabens aande-
lige hær under himlen" (Eph. 6, 12).
Dette gjør vi del i at merke os ogsaa
under disse forhandlinger; og at lige-
saa det vi ber om, i det hovedmaal
er sjælens frelse, saa er det vi ber Gud
besjermes og fri os fra, i det hoved-
maal den onde.

Derfor siger ogsaa Luther i sin for-
klaring til denne bøn, i den store late-
likonens: "Paa grund lyder dette styl-
te: 'Fri eller bevar os fra den onde el-
ker ondskabssulde.' Og det ser ud, som
om det taler om djævelen, ret ligesom
det vilde sammenfatte alt i en bøn, saa
den hele sum af den ganske bøn blev
rettet mod vor hovedfiende. Thi han
er det, som forhindrer blandt os alt
det, hvorom vi beder: Guds navn og
ære, Guds rige og vilje, det daglige
brød, en frimodig, god samvittighed osv.
Derfor slaar vi til slutning saadant
sammen og siger: 'Hjære fader! hjælp
dog, at vi blive fri for al ulukke!' Men
ikke desto mindre er ogsaa det deri in-
destillet, hvad der kan vederfares os
af ondt under djævelens rige: fattig-
dom, Kjæmpe, død og forfægt af den
ufalige jammer og hjertesval, hvoraf
der paa jorden er maassig meget. Thi
efterdi djævelen ikke alene er en løgner,
men ogsaa en mandbræder, saa trugter
han ogsaa uden aflabelse efter vort liv
og søger at tilfredsstille sin lyst, naar
han kan bringe os i ulukke og stæde
paa legemet. Heraf kommer det, at
han lader mange brække halsen eller
bringe dem til affindighed, drukner
nogle i vandet, og bringer mange ber-
hen, at de tar sig selv afdage, og i
mange andre stræffelige ulukker. Der-
for har vi ogsaa paa jorden intet an-
det at gjøre end uden aflabelse at bede
mod denne vor hovedfiende; thi derjæm
Gud ikke opholdt os, saa var vi ingen
stund sikre for ham.

"Heraf ser du atter, hvorledes Gud
vil, at vi skal bede til ham angaaende
alt, hvad der ogsaa legemlig anfægter
os, at man ikke skal søge og vente
hjælp noget andet Sted end hos ham.
Men dette har han stillet tilfjædt; thi
skal vi bevares og freds fra alt ondt,
da maa først hans navn helliges hos

os, hans rige være hos os og hans
vilje ste blandt os. Derefter vil han
endelig bevare os fra fjæd og flam,
detslignende for alt, hvad der gjør os ondt
og er os stæbeligt.

"Saaledes har Gud paa det korteste
forelagt os al nød, som nogenstæde
kan træffe os, forat vi skal ingen und-
skyldning skal ha, om vi undlader at
bede. Men her er det nu magtpaa-
liggende, at vi ogsaa lærer at si amen
derill, det er, ikke tiller paa, at det
visselig er bønært og vil ste. Thi det
er intet andet end et ord af en tro, som
ikke tiller, som ikke ber paa det uviste,
men ved, at Gud ikke lyder, forbi han
har forjættet at gi det. Hvor der nu
ikke er en saadan tro, der kan der heller
ikke være nogen bøn. Derfor er det
en stæbelig indbildning, naar man beder
saaledes, at man ikke af hjertet tør si
ja dertil og sikkert slutte, at Gud bøn-
hører, men blir i sin tvil og siger:
'Hvorledes skal jeg være saa dristig
at rose mig af, at Gud hører min
bøn? Jeg er jo en fattig synder' o. s. v.
Tilte kommer deraf, at man ikke
ser hen til Guds forjættelse, men til si-
ne egne gjerninger og sin egen værdig-
hed, hvorved man foragter Gud og
gjør ham til en løgner, hvorfor man
da heller ikke saar noget, som St. Ja-
kob siger: 'Dvo der beder, han bede med
tro ikke tillende. Thi den som tiller,
er ligesom en hændelse, der tørrs og
drives af vinden. Thi ikke tænke et
saadant menneske, at han skal saa no-
get af Herrens' (Jak. 1, 6. 7). Se,
saa magtpaa-lygende er det Gud, at vi
skal være visse paa, at vi ikke beder for-
gjæves, og at vi paa ingen maade skal
ogte vor bøn ringe."

Ligesom vi nøle skal merke os det
helt indhold af denne videregaaende
forklaring i Luthers store late-likonens,
saa lad os i denne forblæbelse særlig
understreges følgende: Dette — "at
man ikke af hjertet tør si ja dertil og
sikkert slutte, at Gud bøn-
hører, men blir i sin tvil o. s. v., kommer deraf, at
man ikke ser hen til Guds forjættelse,
men til sine egne gjerninger og sin
egen værdighed, hvorved man foragter
Gud og gjør ham til en løgner,
hvorfor man da heller ikke saar no-
get."

Ikke ser hen til Guds forjættelse,
men til sine egne gjerninger og sin
egen værdighed. Skal være forhand-
linger bli frugtbringende, maa det være
os klart, ikke blot som forhand-
men særlig som hjertesag, hvad det er

at de og her kommer vi ind paa, hvad
sind kristendom er, de nå hjerne og
egenlige væsen. Naar man i den ka-
toliske kirke f. eks. vel kan tale om Jesu
sin, lidelse og død, men forbigaar tro-
en og begynder at tale om hjærlighed
og efterlignelsen af Jesus — om vi
indskrænker os til dette hos dem —,
hvad er det uden netop, hvad Paulus
betegner med: "I har intet med kris-
tus at gjøre, I som vil retfærdiggjæ-
res ved loven; I er faldne fra naaden"
(Gal. 5, 4) Og her har vi at sige
paa rogt; thi hvorvel det salbtænnde
evangelium lyder fra vore prædikstole,
kan det at frelses af naade ved troen
let bli til en død kundskab, mens gjær-
ningshellighed raader i hjertene.
Det ligger i naturen ikke at ville frelses
ved troen; som atter betyder: ikke at ha
noget med Kristus at gjøre som den
han håndhed er. Og flere kirker, end
vi aner, er befængte af dette. Det er
ikke blot i den katolske kirke, dette død
bringende smilhos øver sine herjæn-
ger.

Og vi skal vide, at heller ikke vor
bøn, eller det at vi ber, kan komme i
betragtning som grund for vort haab,
eller at Gud skal ta hensyn dertil
som noget fortjenstligt. Vor bøn er ik-
ke engang et naademiddel, eller noget
hvorigjennem Gud lar sin naades vel-
signelse tilfjæde os. Naar vi ber, saa-
fremt vor bøn er ret, ser troen hen til
forjættelserne, som den griber og fast-
holder, forjættelserne, som de findes i
det hørlige ord, evangeliet som saa-
dant, og i det synlige ord, naaden og
nabverens. Vi be er saaledes "hertets
oplystelse til Gud, idet man i troen sø-
ger noget hos ham". Vor bøn er der-
for hverken meddelelsesmiddel eller
modtagelsesmiddel, hverken naademid-
del eller tro, men vel er den troens
aandebrot.

Og idet vi nu sætter korsets merke
over den syvende bøn, for dermed at
betegne af den forsmædtse, ansejelse
og nød, som blir os til del i efterfø-
lgelsen af Jesus, ser vi med troens op-
lystelse alene et andet kors reist. Ved
troen, som hængendes os i gjenføbelsen
er vi den frelse, som dette kors beteg-
ner. Men Gud har i sin visdom ord-
net det saa, at vi skal tilbringe en tid
her paa jorden, saa at mens vi kan si:
"I himlen vi lever", maa vi sige til:
"paa jorden vi gaar". Og her er vi
korshæverne. Eller om vi ikke er det,
da er vi ikke Jesu disciple; thi han si-
ger: "Dvo der ikke vil ta sit kors op

og komme efter mig, kan ikke være min
discipel" (Mat. 14, 27).

Heraf fremgaar ogsaa, at vi ikke med
et utaalmodigt sind skal be om befriel-
se fra korset. Det heber saa stjænt i
en salme:

"Vær i korset tro og stille,
Tænk, hvad Jesus for dig led,
Lad dig ingen jammer stille
Fra hans store hjærlighed;
Tænk, hvor mangen vei han git,
Før han dig tilbage sit,
Da du fra him vendte hjertet,
Om det ikke ham har smertet!"

Saaledes skal hjertet være stænt,
naar vi ber den syvende bøn. Hvad
det gjælder om, er først og fremst at
være i. Derfor heber det i det
stæstede, Pontoppidan saa påfønt e
slutter sin forklaring med — det stæ,
som vel mange af os har grædt v d
demods- saavel som glædestærer:
"Vær tro indtil døden, saa vil jeg gi
dig livens krone."

Men skal vi være tro — og tænke
paa opgavens vanskelighed stemmer os
ofte til demod —, da maa hjertet saa
være stille for Gud, at han kan tale til
det. Ryslig stod at læse i et dagblad
en artikel betitlet "holte". Hvad vort
folk trængte, var mere hulle i modæt-
ning til det, som man kalder a astron-
uous lise. Lad os si, for at bringe
frem den herte sandhed: Hvad vi som
folk og enkeltsvis trænger, er mere sab-
distsro og hulle for sjælen, hollid og
belligdagsfred i hjertene. Med andre
ord, at der gjøres mere alvor af at
holde den nye-testamentlige sabbat: hulle
fra synden og alt ondt, først og
fremst i den forstand, at vi har fred
med Gud ved vor herre Jesus Kristus;
men dernæst hulle fra alle syndige ly-
ster og begjæringer, fra hød, vrede,
utaalmodighed m. m.; hulle fra alt
saadant, hulle i Guds ord.

Og jo mere vi lever i Guds ord, be-
stiller os paa dem, ladre helligholdel-
se af sabbatsbuden, mens den mere i bre
da ikke kan mangle, — des mere erfa-
rer vi, at vor bøn til Gud om besjær-
melse og befrelse fra alt ondt paa le-
geme og sjæl, gods og ryste, og om en
sælig bortgang herfra, naar jordelivets
strid er endt, ikke er forgjæves. Dan
er trofast, som har git forjættelserne,
og han har jo sagt: "Skald paa mig
paa verdens dag, og jeg vil besjær dig,
og du skal prise mig."

Naar hjertet er stille for Gud, saa
han saar tale til det, seier han det af
sorgen. Dan saar os til at anstille

sammenligning mellem vore lidelser og dem, som Jesus led for os. Og naar vi da ret betænker os, maas vi bestjæmme os. O, at vi kunde være saa lidet agtpaaende! Skulde vi ikke være villige til at lide lidt i efterfølgelsen af ham? Det er dog saa saare lidet i sammenligning med, hvad han led — helst en mindeelse om det meget, vi havde forjænt at lide, men som han taalte i vort sted, der for os alle døde. Vær vi ikke meget mere takke ham, at han saaledes mindes os om det vi er befriede fra ved hans lidelse og ferdshed? Det ogsaa, han lægger paa, er gavnligt, og hans byrde er let; og vi formaar alt i ham, som gjør os sterke.

Saa denne og lignende maader, alt efter sit vilde raad, vederlægger Gud vor sjæl og feter os paa retfærdigheds sit for sit navns skyld. Han lar sit ord, som er gitt os til lærdom, til overbevisning, til retfærdighed, til optagelse i retfærdighed, — og gitt os, for at vi skal ha trost, han lar dette ord tale til vore hjerter, naar vi er forlagte og vil synke under byrden. Han lar os endmere føle sit faderlige rids kan hælde; thi saa ofte gjør vi, som vi bydes ikke at gjøre: „Gad hjerte i morgen et synde.“ Den Helligaand lærer og overbeder os, retter vore fejl og tugter os, men kan for at dane vel for desto større mildhed og overbærenhed, og han lar os ikke træskelse. Nei, skrifterne er gitt os, at vi skal ha trost. Skriftens ord og udsagn „falder som forskikkende dug paa vort synkende mod, og vi gaar freidige i lampen igjen.“

Fortættles.

Nig vil jeg bli.

Efter

A. Vollmar.

Fjerde kapitel.

Fortættelse.

Hold fast, om lykten brister!

— Et terningkast, og alt du mister.

Hold fast, hold fast,

Om alt end brast!

En tid gik hen, og det saa virkelig ud, som om det skulde bli alvor af med Hans's rigdom. En kammerat havde lagt merke til, at Hans havde en vellydt pung, som man siger. En aften gjør han Hans det spørgsmaal, om han

vil bli rig. Og han kom med helt merkkelige forslag. Handled Hans efter hans raad, saa vilde Hans paa en maaned kunne mere end fordoble den kapital, som han nu havde brugt ti aar til at erhverve, — nei, ikke blot fordoble — han vilde kunne sige den tre gange. Han skulde bare kjøbe de og de papirer. I dag kostede de 400 kroner, om 14 dage vilde han ikke saa lidt dem for 1000.

Kammeraten maatte nu forklare den begjærlig lyttende Hans, hvorfor disse papirer maatte stige saa. Det gjaldt en fabrik, der søgte driftskapital. En jernbanelinje skulde nu udstilles og bygges tæt forbi nævnte fabrik. Og da vilde fabrikkens værdi gaa op til det tredobbelte af, hvad den nu var. Alt dette maatte afgjeres nu. Kun saa vidste af den nye jernbane; om et par uger vilde alverden vide det, og da steg papirerne eller aktierne straks.

Bristeren havde forladt Hans. Gf-tertærnsom stod han og helbred sig ud af vinduet i den stille nat. Aftenen var dunkel; ingen stjerner var at se paa himlen. Men Hans's sind var fuldt af lysende stjerner, der alle havde en besjænderlig lighed med blanke 20 kronerstykker af guld. Hvis saa han den guldgade, hvorefter han engang havde drømt.

Saa var der dog noget i det, som grovsereren havde sagt til ham deroppe paa fjeldet: I hovedstaden ligger pengene paa gaden; du behøver bare at aabne dine hænder for at se og tage ind! — Hans havde hænder gode nok, og han skulde sandelig ikke vente med at bruge dem nu. — Næste morgen overdrog han til sin opofrende ven, der vidste fuldt bested om alt saadant, at han skulde ordne alt paa bedste maade. Hans kunde gjerne gaar med ham; men det behøvede han ikke, mente kammeraten. Han var fjendt; Hans dertimod ikke. Saa tog da Tiller, saa heb vennen, hele Hans's „livs indhold“, som han selv sa med sig i den graa lommebog og gik.

Men ikke blot livsindholdet bar han bort; han gik der ogsaa med maallet for hele hans hidtilværende liv og stræben. Ikke blot det, at han nu i mere end 10 aar havde arbejdet og kæmpet; ikke blot det, at han i disse aar havde sparet og læbet — han havde jo negtet sig enhver glæde og forfriskelse til sig og sjæl! — men han vilde ikke tilføje det, og dog var det saa: han plagedes næsten stadigt af hjerneve,

ikke længsel efter forældre og søster, nei, en unævnlig længsel efter fjeldene, halderne, de gamle nuter, hvor han havde været som liden gut. Han gjorde sig dette ikke rigtig klart, og han vilde ha leet ud den, der havde sagt dette til ham, men dog var der en kamp i hans bryst. Han vilde ud af den store, glædeløse by, hvoraf han ikke kjendte stort mere end sin egen gade og hotellet, hvor han havde saa trangt for at trække pusten; han vilde hjem for at aande frit, og hvor de høje bjerge ikke stængte for synet og den vilde tummel dæved øret!

Hans sambygninger vilde undre sig over sit kloge og rige byggebarn og si, at Hans havde været en heldig gris og bragt det videre, end nogen i deres tid havde gjort. Og forældrene! Hvor vilde ikke ogsaa de nu komme til at beundre sin søn, bli stolte af ham og med taknemlighed ta imod, hvad han vilde gi dem. Thi han vilde naturligvis understøtte dem, om de end ikke kunde do hos ham. De passede nemlig ikke rigtig til Hans's fine hotel. — Men søsteren? Det var egentlig den eneste, som Hans havde en smule respekt for i sit hjerte. „Gad vide, om hun fremdeles tror saa barnlig og ensfoldig og hænger sig ved Guds bud og talekammen?“ tænkte Hans. „Om hun fremdeles vil paastaa, at det er paa Guds velvælgelse, alt kommer an?“

Nu ja, selv om hun endnu trodde det: Et skulde hun nu saa tilføje, at selv af disse rødder (thi hun betragtede jo hans fart ud i verden uden forældrenes vidende og mod deres vilje, som en bitter rod) kan der vokse en sød og luttig frugt. Hvis hun nu var blitt fornuftig og havde opgt sine barnagtige anskuelse, kunde han maaske ta hende til sig; thi hun var jo en flittig pige, og vatter var hun, saa frist som fjeldets sne — en saadan pige kunde nok gjøre lykke, naar hun var søster til en rig hotelejer!

Men Hans bestjættiget sig med denne hær af tanker, maatte han løbe trappe op og trappe ned. Det var, som om alle i hotellet idag behøvede en større opvartning end ellers, og Hans var tellner, en vigtig post i et hotel. Gf-ter kom denne travlhed af, at hr. Iskenen idag forglemt sig en smule, at han idag ikke var videre oplagt til sit arbejde?

Nu maatte Tiller ha kunnet kjøbe de nye aktiebrev og være paa hjemvejen med den nye rigdom! Han regned og regned med sin bløst —

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA . . . W

Student-Supplies

OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

226 Pac. Ave. . . Tacoma, Wash

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - WASH

Rutherst Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Marshall's Hus ved det nye Raadingshus for Emigranter
1st. Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandere
og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
træffes i Pilgrim-Hus og
haar Emigranterne di med
Raad og Daad.

Helt, som kommer fra Kysten, fjærr med Belt
Line Street car til til Kysten.

Skandinavisk

Boghandel.

Et stort Udbalg af Skolebøger, Salmesøger, Bibles, Romaner og Aviser,
samt alt, som tilhører en vel assorteret
Bog- og Papirhandel.

Ordrer dr. Post ekspederes hurtig.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers

1308 Pacific Ave.

men har glemte at tilfælde en sam- med essente ha i regning i rette ti- ro til de for en dral kettehaat. a hotelieren.

Derre var til at holde u: i de- berte flaveri kunde han ikke holde ud- stielit længer i. Nu maatte have kammerat være her høest stielit, o- da hadde han fanget luffens sag- sugle — andfuglene, der forjow: i hans hæl.

Fortællelse.

Vort arbejdsfelt.

Det rette missionsind og missionsarbejde.

(Af S. Wallan.)

Rogen tid synes jeg, at jeg maatte til at skrive lidt i Østrod, da ti pre- ster i Børgstæd Distrikt har overtat bla- det og saaledes sammen med redak- ren har noget enjar haade med hen- sigt til det udgaf alle og indhold. Da der paa den sidste distrikts for- rens ogsaa blev tallet en stor opre- bring til de tilstedeværende prester om at skrive noget for Østrod, saa kom enhver af de ansvarshavende anse- der som en pligt, synes jeg, at skrive om- me denne opfordring.

Den viltselige lafz har da væn- saa venlig at ta tilfaldt med det, som Østrod paa den maade har at byd, om ikke fremstillet, stormen altid er den h-lyg; thi saadant arbejde men gøres paa den tid, i mægtelig stude- være hviletid. Og og flere prester med mig maas nemlig ved siden af og bøjene vore men h-der og gøre it udstrakt missionsarbejde, ogsaa hofte- stule for herrens i uædagene i men- medvold for anet. Man vil da for- staa, at skal man gøre it i detra arbej- saa maas tiden i alle fro, haad man under almindelige omstændigheder vil- de anse for legelid hviletid.

Men det kan ogsaa være, at det som skives under i a'antre omstændig- der, og som frem, er indledes bliste fra et strabfont missionsbros dagli- da, se arbejde og fro, vil ha den for- del, at om til: fremstillingsformen er fan til: laade, saa vil vedholdet være et floke e viltslighedsprog. Det er ikke blot for teoretisk, man forfar- ter, men teorier prøvede i hofte stule, og om min erfaring tilkomme mange andre yngre presters erfaring alle kan være saa stor, at demme efter det for-

holdbøis ferie tid, vi har været i ar- bejde, som vil bog enhver missionspre- st, som bringer sine og sten, hvor de sædes blandt de mange forskellige na- tionaliteter og klasser og indføder med de forskellige forinteresser og maal, hofte ikke saa ubetydelig, ja paa nogle saa aar.

Det, som jeg da syntes vilde stige nærmest for mig at skrive om, maatte være noget i ordant som det, der kan komme ind under overskriften af denne indsendelse, nemlig for det første noget om det rette missionsind, og dernæst noget om det rette missionsarbejde, saaledes, som det her saa udslag i prak- tik i gjermaal.

Med henvisning til den første del, og gaaende det rette missionsind, har vi jo i kristen saa mangfoldige klare læ- domme og eksempler, at det ikke frem- byder nogen store vanskelighed at skrive herom. Det kan jo enhver nogen- kunde vide, hvad kristen med lidt til- vejledning gøre. Noget vanskeligere vil det at skrive om den anden del, det rette missionsarbejde, da der under disse forelæmmer saa mange gjermaal, som kristen ikke direkte vil, er paa o- anter eller forløber. Og da der til de forskellige tider opkommer nye ting og foretoelser, som kirken og særlig de, som staar i spidsen for det tilsvarende arbejde, presterne, senere eller tidligere maas be- byrme og ta standpunkt, enten for eller imod, saa kan det undertiden ha sin vanskelighed at klargøre sig saa med engang, hvorledes man skal stille sig. Dog har vi som kristne ogsaa her et fast holdpunkt i Guds ord. Det er nemlig intet, som møder os, som kristen alle kan klargøre for os, naar et granstør og b-ager den tid, thi naar apostelen epregner, haad kristen er uty- dig til, saa siger han, at den er nyt a- haade til lærdom, til overbevisning og til rettelise. De kristne har ogsaa, siger der, en salvelse af den hellige og ved alt.

Ingen kristen behøver derfor at tænke, at der skal møde ham saa vanskelige sager og problemer, at jo alle Guds ord og hans samvittighed vil laane tale sit tydelige sprog og vise den rette vej hør det trænge.

Naar der er tale om det rette missionsind og arbejde, saa kan der, for store klæbets skyld, gøres den indve- ning, at der taler særligt derom for- pløvede og menighedsmedlemme. Deres for- staaelse har jo allerede gjer- remaal, som er i os, ja alle fra menig-

hedernes og omvendt, sjønt arbejdet i kirken sidet store og h-letaget er faldet haade for ment, d-der og prester.

Først alliaa noget om det rette mis- sionsind for presters vedkommende:

Her maas jeg ogsaa gøre nogle for- bemærkninger, for jeg kommer til den egentlige sag.

Noget af det, som har forundret mig meget med henvisning til det at gaa ud som missionsprester (der blir det da nærmest tale om, hvad vi kalder indremissionen, som har til sit særlige maal at samle vore forebte landsmænd for sig) er, at der synes at gøre sig den forhaat- sfulde blandt alle saa saa af dem, som blir kaldt til at tjene i indremis- sionens tjeneste, at der med en saadan tjeneste skal være forbundet flere for- bøj og uædeligheder, at den tid, man vil de, maas betragtes som en straf- seild, der er næsfagl uddødelig. In- det kan være mere misforstaaende end det. Hvor en saadan opfatning kan ha sit udslag fra, er vel ikke saa godt at si. Men da stige foreskiftinger til fremme med sundheden, saa maas det vel ha sit egentlige udslag fra de- vølen, som er en løgner og løgneres far. I det næste menneskebjerst har da den onde aand sin ligehad de for- bundne, og saa blir der mange stige- daarlige saak og strøber, som bliste i i jækkelstid føder.

At stude kirken er jo hvoelers hen- sigt, i haad han nu end gjør, og det ser ud for mig, som si kan har lidt at- stellig stude derved, at man har stid- en indremissions ind og tjerning, haad trængter angaar, med sin næf- lig moik: farver, at til: til: saa ta usge maas har lad sig afstalle i a- at gaa ind i den til: i enia. Nu skal det stinet udgives, at lige om en prests gjerntag, ret for a et, altid er anjoas: og by: de: ud, i al de: saa ogsaa en indremissions ind og tjerning, som ofte ta i var: tunge nok, ha har ogsaa sine særlige b-der, som de: særegne omstændigheder, uater hofte: kan maas vilte, p-olager h- m. Men det kan jeg stifter det kjendelst som jeg har vil til: st- hofte: alle: i ve: ten og til indremissions gjerntagen, et in- ter hofte: d- gir en bed e anl- d-ning til den bidst og sig- se udføtelise af de: coner og i arer, som Gud har g- it men- veslene. Det er en: hofte: st- legan- for: den, som træder ind i gjerntag: en- som søget sin ligte. Og hofte: angaar anl- d-ning til at udrette: noget et: tillig godt i verd: n, fra et: til: sig de: rigeste

anledninger tilføde. Men er det saa, at maas derne i: st- lling i det: trod er gnet til at udvilde og indremis- sione — om jeg maas b- uge saa hofte: udvild — det hofte: som stude: hof- mennesket, og ligeledes g-ir en de: rig- ste anledninger til at gøre det: vest- mullige godt med sine medmennesker, hvem kunde da være en bedre stilling end en indremissions? Det er til- stellig med den forhaatle af denne gjerntag, at en af vore hofte st- llete mænd i spanden st- for til mig og si- ger: „Vad har i runden altid vælt at være indremissionsprester?“

Fortællelse.

Han byggede altar og paakaldte Herrens navn.

En rejsende ved en dag st- en af de: vestlige stater: st- ller og tog: teil af veien. Himlen var mørk, han kunde ikke se sig: n og kom ganske ud af sig: betoening. Han ten: talte paa. Da han ikke viste, hofte: n vil han st- lde ta, lad han sig b- st: saa tale teller, saa den hofte: gaa, hofte: den st- lde. Det var en hofte: hofte: n, og det var det: for: st- llet, at den: st- lde sig: b- de: paa st- llet end: st- llet. Han var st- llet med samme. St- llet st- lte et: til: i det: st- llet, og det: vælt til: længe, for: det: trofaste: der: st- lde: foran: en: lag: hofte: „Hvem: det?“ raabte: nogen: ind: „En: reise: de.“ st- lde: han: st- llet: de. „Kan: de: st- mig: natt: st?“ „De: er: vel: minen.“ st- lde: manden: det: han: st- lte: sig: i: de: ten. Den: rejsende: var: i: fremmellig: p- d: at: sig: af: b- st: i: det: i: redog- sere: n: h- and. Den: st- llet: st- llet: sam- tien: maas: hofte: n: og: barn, ud: af: sen: b- d- det, og: en: blade: var: st- llet: tele: so: den: fremmelle.

Id: paa: st- llet: st- llet: manden: „Er: de: en: evangeliet: st- llet?“ „Nei.“ st- lde: den: rejsende, og: det: han: saa: at: manden: st- llet: st- llet, st- llet: hofte: hofte: st- llet: for: han: st- lde: at: vide: det. „Ja, min: det.“ st- lde: manden, „jeg: hofte: b- e.“ at: en: præd: kant: var: st- llet: mig: for: at: hofte: mig: med: at: bygge: et: samf- llet: st- llet. Jeg: hofte: engang: et: men: st- llet: st- llet, da: jeg: var: kommen: naar: st- llet: hofte: hofte: det: var: et: st- llet: st- llet. „Maaske: i: jeg: hofte: dem: i: bygge: et: om: st- llet: st- llet: i: a: st- llet: er: p- d: st- llet.“ st- llet: i: en: m- de, i: m: længe: hofte: hofte: st- llet: st- llet.

Fortællelse paa st- llet st- llet.

Norges Kamp for frihed.
(Uddrag af prof. E. Knudsen's tale ved den juleskole i Kristiania.)

(Slutning)

Men fra femitaarene indtræder kampen i et nyt stadium. Der dannes sig partier: et konserveret regjeringsparti, som mente at burde sætte kongen, naar det mere liberale oppositionsparti syntes at ville indskrænke den kongen ved grundloven givne myndighed. Tilsvarende viser fra nu af „Korrespondenten“ krav paa svensk overhøjhed over Norge sig tydeligere end før. Folkefrihedens ærgreste fiender er altid de magtfulde adelsmænd, der dannet en sluttet ring og lidt lænkeblinder endog en højstidst første. Som i Danmark forud, som i Sverige den dag idag, som i Rusland. Det er egentlig dette magtfulde svenske saamandskab, som Norge har set og nu fører kampen mod. Der nogle saa træl.

1850 vedtog Stortinget beslutning om statholderpostens ophævelse. Kong Carl (1850—72) havde lovet at sanktionere; men de svenske magthavere saar: „Norge kan ikke sætte en saadan beslutning uden Sveriges samtykke.“ Og kongen maatte de nekte sanktion.

Stortinget sendte da kongen den beklædte adresse af 1860, hvortil svarede, at norske lovgiver var Sveriges Medlemme. Hvert rige er enevældende i egne anliggender; i unionen fuld ligestilling.

Sveriges fremste senere forsøg om unionens parlament, som Stortinget forloste (1871).

Da Oscar II (1872—1905) tiltrædte, sanktionerede endelig om statholderpostens ophævelse og loven om oprindelsen af en norsk ministerpost.

Flagloven uvgedes gang via gang sanktion, men blev dog uden kongens sanktion i 1898.

Det skete den. Den saakaldte „Kongerets“ paa anledningen. Kongen paastod at ha absolut veto i grundlovslovgiver, og reagerede (dette) paa det som heri. Siden 1898's sket (senere) mente, at hun kun havde suspensivt veto. Da kongen for tredje (i. d. 4de) gang nægtede sanktion, og regjeringen ogsaa nægtede at behandle kongen som gældig efter grundlovens §79 uden sanktion, sættes kongen under rigsret. som dygte det selmeste ministerium

fra embedet (1854). Stenrup dannede da regjering, og statsretten sanktionerede.

Endelig kom ja unionens gæmsket op til behandling, og kongen i sagen blev anseende til den sidste kamp mod kongelig magtmyndighed og svensk overhøjhed.

Og som kan jeg blot henføre til kongens anseelse. Kun et par punkter har nærmere udtale.

Storben gjælder ikke, som Norge har ret til at ha egne konger, men som Norge har ret til at oprette eget statsretsvæsen uden kongens eller Sveriges samtykke.

Hvert for sig „forhandlingsbeten“. Da man her tænker ved Sveriges brug paa lytte, valgte som „lovbeten“, d. e. uden videre at vedta en norsk lov om egne konger. Vi hender alle til, hvad der paafulgte: sanktion, regjeringens afsted, en kongen uden regjering, oprettelse af midlertidig norsk regjering (7de juni) osv. Kongemagten havde opført at vider, og unionen faldt af sig selv.

Norge har ikke gjort „oprør“ eller „revolution“. Der er ikke fattet nogen beslutning om kongens afstættelse eller unionens opløsning. Kongen afstættede sig selv, derud at han ikke skaffede sig en regjering. En kongen uden regjering hender Norges grundlov ikke til.

Det andet jeg vil minde om, er dette: Der dog ikke Stortinget handlet mod grundlovens §78, ved ikke at gøre krav efter den saakaldte „lange lovlovgiver“. Der svarede nei! Thi efter §79 blev en beslutning lov uden kongens sanktion, naar det sket har vist sig, at nationen i sin helhed ønsker den. Det er „grundlovens aand“. Og nu var dette sket: folket, Stortinget regjeringen, alle som en mand, ikke en disjunkte stemme! En udfættelse af §78 naar vilde kun været til ubædelig „skade for riget“. — Bestemmelsen om det udfættende veto i paragraf 78 skal ikke være et magtmiddel i kongens haand, men et sikkerhedsmiddel for folket mod at saa en lov, som en tilfældig minister i konget har redt, men som folket maatte ikke ønsker.

Vi må alle glæde os over den endelig, sandhed, ro og nordlyshed og fasthed, og den henrykkelse mod de gamle, højstidst kongen og det paa sine svenske folk, som nordmændene disse dage har lagt for dagen, og som har sat hele den civiliserede verden i

H. E. Anderson

John Holloque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics' tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1508 Jefferson Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sashes and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

CARL WILLIAMS

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Scandinavian Klædehandel. Mænds og Sutters

Klæder, Undertøj, Hatte og Sko

10 Percent Kuffing til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

PHOTOGRAPHS

Aaberg

First Class Photos. All Work Warranted. 1322 Pac. Ave.—Tacoma

Logis

i Danmark kan findes hos Past. Skattebol.

forhandelse. Og nu var alle de Gud om, at han vil styre nordmændene videre, som de ikke mon give af udrædte midler for frihedens kæmpelse, og at han vil bevare det svenske folk som den største af alle forbrudere: at være Ruins paaben paa en bror. Derfor hider nu hver nordmand i det v. land med Norge. Gud veligne forvekslet! Gud veligne kong Oscar! Gud veligne det svenske folk!

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF 18TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY APPOINTMENT.

TEL: OFFICE BLACK 2607. RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, WASH

For salg i Silver-ton, Oregon.

Den grund af freyhjælp fra Silver-ton til Santa Barbara, Cal., vil jeg nu følge min frugthave — væsentlig grund — med beboelseskædet, h. h. tærskel, husebygninger og alt tilbehør for rimelig og gangbare elendighed priser her for behet. For nærmere underretning hævende man sig til underretning.

Rev. N. Pedersen Silver-ton, Ore.

NORSKE HOFMANDSORAADER
 Naftdraaber, Slagvand, Riga
 Balsam etc., Hasselroth's
 Svenske Jernvin, Lien's Beef,
 Iron and Wine samt den fineste
 Lofoten Torskolevertran kan er-
 holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
 og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
 Fri Levering
 Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
 Dealer in all Kinds of
 Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •
 Notary Public

Udfærdiger Skjeder Kontrakter osv.
 Parkland, • Wash.

R E Anderson & Co
 Real Estate
 Mortgage Loans
 Fire Insurance
 Rental Agents
 117 ELEVENTH ST
TACOMA • WASH

Printing

All kinds, large or small
 Superior facilities for turning
 out first class work.

PROMPT ACCURATE
The Bell Press

1013 A St. Tacoma Phone Main 482

Oil Sales.

100 occer. en del indfaad med 64, en
 del 80cc, resten prairis med eldste
 band, 14 mill for Parkland. For mere
 mere underretning henvende man sig
 til D. & C. Storvick, Parkland, Wa.

PAC. LUTH. ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
 den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
 opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
 et kristeligt grundlag og jaaledes bygge op dem til et nyttigt
 virke i livet. Besøgelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
 vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
 derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at ansætte lærere eller
 anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høre nytte. Skolen
 har nu otte faste ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 11
 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
 jaaledes havt bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Vestkys-
 ten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske
 amerikanske befolkning herude stiller til en
 skole, og jaaledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
 disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kursus: Preparatory, Colloge
 Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Der-
 uden gives der et kursus i haandarbejde, og et ekstra kursus for up-
 lømstere, og et kursus i mablaaning og husboldningslære.

Skad dit koffer.. Skolepræge, løb, bogst, og bøger for ni maaned-
 der beløber sig til ca. \$150.00. Bestemmelsen begynder den 12de
 September 1905. Skriv efter katalog

Adresse: R J Hong,
 Parkland, Wash.

We will sell you
 Reliable Bicycles
 fully guaranteed for \$25.
 The Excelsior Standard,
 made of cold drawn steel
 tubing, beautiful finish, fa-
 mous guaranteed tires.
 For cash or on easy week-
 ly or monthly payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
 Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

S. D. Richmond Paper Co.
 BUILDING PAPER OF ALL KINDS
 1728-1730 Pacific Ave.,
 TACOMA, WASH.

When in need
 Of Painting, Paperhang-
 ing or Calomining, call on
E. Benson, Parkland Wash.

Bekjendtgjærelse.

Gudstjenester.

Konfirmation og altergang i Bor-
 gersk Kirke i Tacoma, hjørnet af
 17de og South J Streets, søndag den
 30de juli kl. 10:15 formiddag.

Carlo K. Sperati, pastor.

Offet optages til missionen.

Seattle.

Jannuells lutherse Kirke af den
 norske Synode, Hjørnet af Olive St.
 og Minor Avenue, Sale Union Car.

Gudstjeneste hver Søndag Formid-
 dag kl. 11 og Aften kl. 8.

G. A. Stub, Pastor
 1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Spokane, Wash.

Gudstjeneste ved past. O. M.
 Golden i Skolehuset bagved den tytte
 kirke paa Hjørnet af Division & 3rd.

Hver søndag formiddag kl. 11 og
 hver torsdag aften kl. 8.

Søndagsskole kl. 10 formid.

Søndagsskole kl. 10 formid.

Kvindeforeningsmøder hver
 to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Bige foreningsmøder den
 sidste tirsdag i hver maaned.

Alle er indbudte til vore gudstjenes-
 ter.

Pacific District Preter

Classen J. Cor 173 Redford St.
 Tacoma, W. Coast, Cal., cor. K & Scott St
 Bjerke, N. O. Cor. 19th & Dawson Str,
 Bellingham, Wash.

Christensen W. K. 125 State Street
 Ballard Wa
 Carlson, T. H. M.
 603-30th Str, W. Oakland, Cal.

Dale, J. O., Silvano, Wash.
 John E. G. 2000 Lombard Ave. Everett, Wa
 Strandberg O. 1662 Demarc St.
 San Francisco, Cal.

Hagset, O. 425 Wall 10th Street,
 Phone: Scott 2122. Portland, Ore.
 Hansen, V., Parkland, Wash.

Kjellefson, O. G., Omessa, Idaho.
 Golden, O. W., G. 622 Webster Ave.,
 Spokane, Wash.

Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
 Carlson, W. K. 2106 Melius St.,
 Oakland, Cal.

Riefen, G. J. O. Hayward, Cal., For E
 Orbel, O. J. 1616 Gladstone
 Phone: Red 711 Bellingham, Wash.

Petersen, R. Silverton, Oregon.
 Stub, G. H., 1626 Minor Ave. Seattle, Wa

Sperati, G. H. 1906 So. J Str. Tacoma,
 Wash.

Stattfeldt O. Parkland, Wash.
 Jørgensen, G. W. 1634 Tacoma St
 Astoria, Ore.

Stensrud, G. W. 3446 18th Str.
 San Francisco, Cal.

Tjernagel, G. W., Clatsop, Wash.

Fortællelse fra 4de side.

Et stort de hvide samt et en hund-
tatte manden ham en gammel familie-
bibel. Den fremme de løste og de
fæng en salme, hvorefter alle lovede.
Den rejsende bad først om bekræftelse
først. Sult var og barnene lagde sig
sammen til. Det var som alle sølte
træng til et stærkt behov for at
oprette familiebrev. "Min herre,"
"La mig se, hvad de brudepar
der er mange om, men som mig
for familie alle, for de samme be-
trækk og eller og, det er et godt tak.

Fra Parkland og andre kanter

— Herom her var et bryllup
for bryllupsbrevet, som alle
mænd der Herold.

— Kærlig havde vi da atter et
bryllup ogsaa i Parkland. Det
var Mr. Andrew Strom og
Miss Hannah Tholin.

— En anden af prof. Hoog
— som er en søn af den fra nu af
at liden sammen på jordens
bane, hånd i hånd og hjerte
ved hjerte med verdens herlige
maal. Violen fandt sted i alle-
domme kirke, der al vilige
hænder var ryst smykket med
grønt og blomster. Forretningen
udførtes af stedets prest, pastor
Harstad, den alvorlig la det un-
ge par på hjertetiden til de af bi-
belen salmer som deres religi-
sang. Brudepigerne var Miss
Inga Hoog, Miss Ellen Hal-
grøn og Miss Amalia Harstad, og
brudevendene Mr. Oscar Wen-
berg, Mr. Amund Harstad, og
Theo. Harstad. Kirkesalen var
fuld af indbudne gæster. Under
brudemarsen, udført af Miss
Skjerve på piano, der og hav-
de spillet under salmesangen,
gik man til akademiets spisesal,
hvor man lykønskede brudepar-
ret og derpå indtog en god sup-
per. Brudegaverne var ikke saa
og dertil var de med smag og
forstand udvalgte. De unges
fremtidige hjem skal være nær
paa Parkland, hvor nys bygget,
vakkert og rummeligt hus alle-
rede ventor paa deres indtrøden,
her skal skabet sættes paa det
rette sted og loden under eget
bord. Gæsterne var fornu-

til at kunne nævne dem enkelt-
vis. Der var nogle fra Roy, og
blandt dem brudens gamle onkel
Hong, og Mrs. Ask fra Seattle,
en nær slegtning af familien
Hong. Ballard var ogsaa repræ-
senteret, nemlig ved Mr. M. Pe-
dersen.

Herold forener sine bedste øns-
sker med de andre. Den sande
lykke ledsage vort brudepar
igjennem denne og ind i den til-
kommer de verden.

— Miss Louise Anderson, der
har holdt en del religionskole
ved Jordan, past. Dales kald, er
atter hjemme.

— Mr. og Mrs. G. R. Baker af
Ridgeway, Iowa, afra den 20de
da Xaviers familie et venligt
besøg her. De havde været ind-
om til Yellowstone Park, og nu
skulde de videre til udstillingen
i Portland, og derfra fortsatte
turen sydover langs vor store
kyst. Miss Anna Halvorson,
som er i følget med dem, og som
nogle dage har gjestet Xaviers,
vender fra Portland om og paa
hjemreisen via Tacoma vil gjøre
en snartrip til Blaine, Wash.,
for der muligens at træffe sin
bror Alfred O. Halvorson.

Idet disse vore østlige venner
trykkede haanden til afsked, ud-
brød Mrs. Baker: Nu ved jeg,
hvorfor man kalder dette sted
for Parkland.

— John A. Nelson og Charley
Nelson, driftige forretnings-
mænd fra Brooten, og Willie
Nelson fra Spicer, alle af Minn.,
gjæstede her omdagen Mr. og
Mrs. Pousen.

— Kvindeforeningen hos Mrs.
Roe besøgte bl. a. ogsaa af Mrs.
Asberg og Mrs. Fallström af
Roy og Miss Beaver fra Lake
Park, Minn., der som mange an-
dre i denne tid er paa reise
til kysten. Tacoma besøgende
var denne gang Mrs. Headburg,
Mrs. Colso og Mrs. Johnrud.
Under mødet fik man ogsaa hil-
ninger fra Peter O. Roe fra Sa-
cred Heart, Minn.

Næste gang møder kvindefore-
ningen hos Mrs. prof. Hagen sa-
den 2den August.

Man vil gerne se, at akademiet
bestemte her begynder den 12de
September.

Concordia.

Ungdomsforeningen Concordia
afholdt sit halvaarsmøde onsdag
den 19de juli i foreningens lokal,
hjørnet af 17de og J street.

Mødet aabnedes af formanden,
pastor Sperati, hvorpaa valg af
ny bestyrelse fandt sted.

Følgende valgtes: Formand
past. Ove J. H. P. ens, vicefor-
mand Rasm. Vedeborg, sekretar
Clarence Hjordness, kasserer
Miss Minnie Guliksen, trustees
Ant Petersen, Jørg. Wang og
And Ringseth.

Pastor Sperati ønskede derpaa
den nye bestyrelse al held og lyk-
ke, haabende, at de nyvalgte vil-
de lægge al sin kraft og energi
i sit arbejde.

Mødet sluttedes paa vanlig
maade med bøn og sang.

Tacoma den 23de juli 1905.
Nicolay Christiansen,
p. i sekretær.

Rockford den 17de juli 1905
Fr. redaktør!

Som allerede anmeldt i Herold,
blev der holdt konfirmation i
Rockford sidstleden søndag. Føl-
gende unge blev konfirmeret:

Theodore Maadt Daniels, Al-
mar Larson, Olga Malita Larson,
Agnes Helene Olsen, Inga Jan-
nie Løvfald, Annie Løvfald.

Vi havde en pen forsamling og
en dallig dag.

Gud bevare de kjære unge og
os alle i sin naades pakt paa li-
vets vandring til vort himmelske
hjem.

I Blakkan.

— For Frelserens menigheds kvinde-
forening i Tacoma havde et aftenmø-
de den 20de ds i skolens basement.
Følgende program udførtes for en
stare af luther etc.

1. Sang — Kirkeåret. 2. Piao-
no solo — Mrs. R. R. Hagenes.
3. Recitation — Louise Hilstrom.
4. Pianosolo — Mrs. R. R. Hagenes.
5. Tale, hvori pastor Sperati be-
rettede om sin rejse til Østen. 6.
Sang — Kirkeåret. Dernæst servere-
des kaffe og kager, hvorpaa en kollekt
af 15.30 optoges. Arbejdet var forbe-
ret vel besjætt. Ikke alene af medlem-
mer, men ogsaa af foreningens ven-
ner. Man tænke en meget liggell.

underholdning. Tak for venndrej og
et velkommen igen. Herold takker
m. s. Holms for meddelelsen, den
nye abonnent i Norge og af delstille
med blaet.

Fra Ballard.

— Blandt besøgende kan næv-
nes: Mr. N. I. Nelson med familie
fra Lake Mills, Ia., og Mr.
Natvig med familie fra Viroqua,
Wis. De sidstnævnte er her hos
sine sønner John og Christopher
Reese i Cherry Valley.

— Konfirmanter indskrives af
pastor Christensen i Ballard den
første lørdag i September kl. 10
formiddag.

— For omtrent 80 nær siden
solgtes en slavegut for an løst,
senere for en flaske brandevin
og atter for lidt tobak, indtil han
befriedes af et engelsk krigsskib,
som fangede et slaveskib, hvor
gutten laa i lænker. Han fik en
kristen opdragelse og blev den
berømte negerbiskop Samuel
Crowther.

Gaver til barnehjemmet.

De Herold 10.00, off. r ved barnehjemmet
arbejdet i Gaver til formand past. Højes 10.00
7.50.

Mrs. L. Larsen,
Kasserer.

Betalt paa Herold.

Mrs. P. Hill, Mrs. D. W. Thorsen, prof.
i H. Petersen Mr. John B. Berg, Emma
Johnson, H. O. Sandum, Mrs. D. W. Petersen,
Mrs. S. O. Johnson (ved H. H. Bolter), Mr.
Fred J. Smith hver 5.00, Mrs. Claus
betaler for sig og for Mrs. Louise Hilstrom,
Jæstberg, Norge 2.00.

Godt logis!

— 25 cts. for natten — ved at
anvende sig til pastor Hagoes
25 East 10th St. Portland, Ore.
Phon: Scott 2133.

Edv. Isaksen,

den eneste norske uhrmager
byen, 1102 Tacoma Ave.,
s mine butik som Li-n's
Pharmacy, et paa et udvalg af
reiseralg.